

עלון צופית

עלון צופית לתושבים
גליון 5 • ינואר 2009

השנה בחלוף 75 שנה לעליה לקרקע,
60 שנה להרחבת מספר יחידות המשקים של המושב,
10 שנים מאז התחילה לקרום עור וגידים הרחבת היישוב במה שנקרא - "שיכון בנים",
5 שנים מאז חגגנו ברוב עם את חג השבעים,
כדאי להיזכר במה שהיה כאן לפני שתברי הארגון רכשו את הקרקע בעזרת הקק"ל.

בחרנו לצטט את הקטע שלהלן המתאר את מה שהיה כאן לפני שעלו האבות המייסדים על הקרקע:
"לעולם לא אשכח את הסיור שערכתי יחד עם הח' סאטיס ז"ל מרעננה, בתור בא כח חברת "כ"ן" כמזמחה לבדיקת האדמה המוצעת לאירגונו.

עם בוקר יצאנו מרעננה דרך השדות לכיוון אדמת המושב, מבלי לדעת אפילו את גבולותיו. הסיסן היחיד היה ה"בערגעלע" (הגבעה) (שם חיבה של הח' פסח רובין) שהתנשא מעל למישור והואדיות, והשתח שעמד לרכישה - פס צר וארוך, עטור קוץ ודרדר וחילפה דוקרנית. המקום היה כה שומם שאף בדואים לא גראו בו. רק נחשים ותנים, עקרבים וסיני זוחלים מסוג זה - היו האוכלוסיה היחידה של אותה שממה. בסירנו נתקלנו סו' פעם בחפירות שנשארו עוד מימי מלחמת העולם הראשונה של הצבא הטורקי - גרסני שנלחם נגד האנגלים. בזכרתי אז בפרגלים ששלח משה לתור את הארץ, אם טובה היא הארץ, אם זבת חלב ודבש היא, או שמא חס וחלילה ארץ שאוכלת את יושביה. אע"פ שעל כל צעד ושעל נתקלנו בשממה, לא הוצאנו את זיבת הארץ לרעה, אלא להיפך, ואכן, למרות הערצים שחצו את האדמות, השממה והפראות ששררו בכל באין נפש חיה, הושפענו לטובה מהסיור ואמרנו: כאן יקום כפר עברי! והנבואה ותקיימה".

מתוך ספר צופית (עמ' 225-224) כתב חיים זלוצקי, אחד מהמייסדים הראשונים



קרוב לשנתיים עברו מאז יצא הגיליון הקודם של "עלי צופית".

חמש שנים מאז הופרד הטיפול בחיים הקהילתיים המקומיים מהטיפול בענייני האגודה, ובימים אלה מסתיימת כהונת הוועד המקומי הראשון שטיפל בנפרד בכל הקשור לעניינים המקומיים. בארבעת הגיליונות הקודמים באו לידי ביטוי התחומים, ההתלבטויות והפעילויות שבהם עסק הוועד.

הרשימה "ימי בחירות ואין בחירות" מביאה מידע מעודכן באשר לחילופי הוועדים והנציגים.

יוסי שוב, חבר הוועד המקומי היוצא, כותב סקירה אישית הנותנת ביטוי לשילוב בין הפרט, הכלל והשילוב ביניהן במערך הפעילות ההתנדבותית-ציבורית.

על תשתיות ופיתוח מובא מידע בכמה שורות.

תקציב 2009 משקף בטבלה ובמיצג גראפי (שעובד ע"י יגאל גדרון), את תכנון פעילות הוועד המקומי לשנה זו.

הגר אלמגור-וכסמן, רכזת הנוער מפנה זרקור לפעילויות שנת בר המצווה שמהוות חלק מפעילות הנוער.

תומר האזה מפנה את תשומת לבנו לצורך להיות ערניים ולא להשאיר פרצות לגנבים. אפרת ציר כהן כותבת על הפסולת ועל הדרכים לצמצם את הצטברותה ונזקיה.

ועדת תרבות על אירועי חנוכה ועל סדרת ההצגות השנתית לילדים.

המאבק של השארת ביה"ס במקום בו הוא עומד על תילו למעלה מ-70 שנה, הסעיר בשנה וחצי האחרונות את הרוחות. דיונים סוערים התנהלו במפגשים בלתי רשמיים, בפורום האתר, בפגישות יזומות ע"י ראש המועצה ובאסיפות של האגודה והתושבים. ביטוי לכך הבאנו ברשימה המסכמת.

דני ברכה סיים חמש עשרה שנות התנדבות במליאת המועצה האזורית ותקציר הראיון איתו שופך אור על דרכי התנהלותה של המליאה ונציגי הישובים המרכיבים אותה וכן את טווחי הפעילות ויכולת השפעה.

ינאי זקס, מעלה לקדמת הבמה הציבורית את פעילות עמותת "אדמתי" שיש בה עניין לכולם ולא רק לחברי האגודה ודורשת מכולנו להיות ערניים ולנקוט ביוזמה בטרם יהיה מאוחר.

על הארכיון מספרות חברות צוות ההקמה שלו.

ולסיום הבאנו עדכונים מאתר האינטרנט ומשעות הקבלה במזכירות האגודה והנה"ח.

תגובות, הערות ואף הצעות אפשר ורצוי להשאיר במזכירות עבור "מערכת עלי צופית".

תודה לכל אלה ששיתפו פעולה ועזרו בהוצאת העלון.



"ימי בחירות ואין בחירות"

חילופים בהרכב הוועד המקומי ובמליאה:

בחודשים האחרונים התקבלו הודעות על הבחירות לראשות המועצה האזורית, לוועד המקומי ולנציגות המושב במליאה. היום, לאחר שעבר מועד הגשת המועמדות התברר כי לא תהיינה בחירות לראשות המועצה האזורית כיוון שד"ר דלג'ו היה המועמד היחיד ואילו לוועד המקומי הוגשה רשימה אחת ובה שבעה מועמדים. **צפי מרציאנו** הגישה את מועמדותה לנציגות המושב במליאה ומכיוון שכך לא תתקיימנה בחירות.

הרשימה שהוגשה כוללת שלושה שכינה בוועד המקומי היוצא - **עמרי פירעם**, **דוד קרטיס** ו**ישראל אברמסון**. ארבעת החברים החדשים השתתפו כבר בעבר בפעילויות רבות: **שושי עמית**, **ספי אברמסון**, **יורם יפה** ו**ענית פרוץ**.



מבט אישי - יוסי שוב

לפני כמעט 20 שנה... הגענו למושב... ולעד יקראו לנו כאן 'מתיישבים חדשים'. ממרומי שנות הוותק של ראשוני המקום, שכבר אז ידעו מעל 50 שנות חקלאות וביטחון, אני לנצח ה'חדש' וזיקתי לאדמה, תישאר תמיד מוטלת בספק.

התרגשתי - באמת, עד דמע - כשוועד האגודה ובראשו שמעון דיין ז"ל (כמה אנושי הוא היה, צנוע ומכובד) זימן אותנו לוועדת הקבלה. היפשתי אז איזה חיבור עתיק לחקלאות... מצאתי דוד מושבניק בשרון... משכתי פעם גזר במחנה עבודה בצופים... אהבתי לסחוב ססק מהשכנים... ואולי התקבלנו בזכות ורד הוטרנירית. עד היום אני בתחושה שהתקבלנו, על שלושת גוזלנו, בכדי להכפיל (אלגברית) את כמות הילדים במושב.

לא היה כאן גן ילדים ובעצם לא היו כלל ילדים. דמינתי אז את ילדי משכיסים עם זריחה לקציר, דוהרים על גב טוס לב"ס חקלאי, לומדים אגרונומיה ושבים לעת ערב לקטיף... ולשמירה... ורק אז הפנמתי (מאוחר, משהו) כי מטורף היה המעבר מ'מדינת הילדים' במכבים אל הריק הכפרי, אל בית מאוד צנוע אבל הרבה דולף. כאב נאמן ושפוט, הבנתי את המשימה המוטלת עלי וכחבר בוועד האגודה הסתערנו על רעיון הרחבת המושב. פנטז חדש נולד אז, במאה הקודמת כ'סטרט אפי' מהפכני - קראו לו 'שיכון בנים'.

ישיבות הבוסר בנושא זה היו אצלנו בבית - ליליק זקס (יור), דני ברכה (המתמיד והמול), אורלי גינזר ושבעה פארי ז"ל - מנסים היינו להבין את נפתולי המנהל ואת תלאות המושבניק. נאנחים אל תוך הלילה עם רשימות, טבלאות והעלאת סוגיות בנושאי חינוך, תרבות, ביטחון וכמובן... הזיקה לחקלאות.

חלפו 20 שנה... ההרחבה הצעירה, גם היא כבר וותיקה... והחקלאות מקום של כבוד לה. בעיני דור המייסדים ובניו שאר תמיד חדש, צפוני וקצת מאיים. בעיני ילדי שלי ודור ההרחבה אתפס קצת פתטי בזיקתי המשונה לשאריות החקלאות. ילדי הבוגרים נעוצים עמוק בעולם הקולנוע, התיאטרון והמחול ורק בני החמישי, צעיר מספיק כדי להסכים ולהיגרר אחרי אביו, חמוש בסל ובמגף, אל עבר קטיף הפרי ובמלחמה נגד עשב שוטה. בימים אלו מסיימים הוועד המקומי הראשון (שבנפרד מהאגודה החקלאית) חמש שנים לפעילותו. חלק מחברי מסייכים בחברותם בו ואחרים (ובהם אני) פורשים ומפנים מקום למתנדבים אחרים. פעלנו, ניסינו... פה ושם גם טעינו... שבילי הכפר טובלים היום בנף אנושי ואורבאני חדש ומרענן. עשרות ילדים בכל שכבת גן ובכל מחזור תנועת הנוער וחוברים הם לעם רב. חדשים וותיקים, רבים וטובים מתערבבים להם ביוזמות ובפעילויות מקסימות.

תודה לחברי לוועד המקומי (התלבטנו, התווכחנו ומכולכם למדתי) ולמשפחותיהם (הייתן איתנו). תודה גם בשם התושבים, שלא תמיד יודעים להעריך. כמו אז גם היום, וכך גם הוועדים בעתיד, ימשיכו לעסוק (כאילו לא השתנה דבר) בסוגיות החינוך, התרבות, הביטחון...



הודעות

מזכירות האגודה פתוחה בימים:

ב' + ה' בין השעות 08:00-15:00

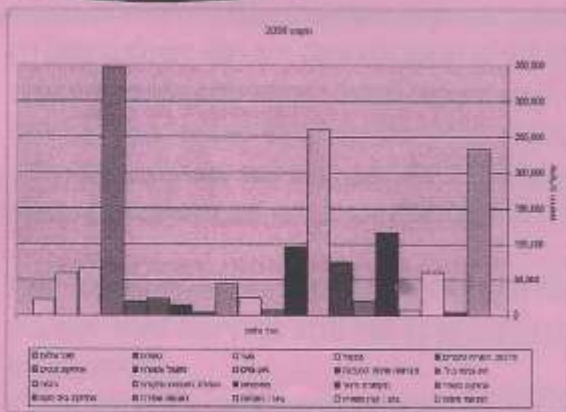
וביום ג' בין השעות 08:00-12:00

קבלת קהל בהנהלת חשבונות -

רק במועדים הבאים:

יום ב' בין השעות 09:00-11:00

וביום ה' בין השעות 13:00-15:00.



התקציב לשנת 2009

הצעה ל-2009	סעיף תקציבי הוצאות
234000	שכר ונלוות
5000	ספורט
60000	נוער
7000	גנ'צער
116000	תרבות, ספריה וחברים
20000	אחזקת נכסים
75000	חשמל ותאורה
260000	גינון ומים
95000	תברואה ואיכות הסביבה
8000	דת - בניכוי בל
25000	ביטוח
44000	הנהלת חשבונות וביקורת
5000	משפניות
15000	תקשורת ודואר
24000	אחזקת משרד
19000	אחזקת בית העם
346500	הוצאות שמירה
66000	ביוב: הוצאות
59000	ביוב: קרן שמורה
22500	הוצאות פיתוח
	החזר חוב לאגודה
	הוצאות לא מתוכננות
1506000	סה"כ
	הכנסות
1181000	הכנסות מאגרת שמירה
200000	הכנסות מאגרת ביוב
125000	הכנסות שונות
	סה"כ
1506000	גרעון (עודף)



מיחזור פסולת בישוב

כתבה: אפרת ציר-כהן

פסולת היא חלק בלתי נפרד מחיי היום יום שלנו.

בני האדם מייצרים יותר פסולת מאשר בעלי החיים והיום אנו מייצרים פסולת רבה יותר מזו שבעבר. בביתנו מספר פחים וכל דבר שאנו לא זקוקים לו יותר, נורק לפח. מכתב שקראנו, קליפת תפוז שאכלנו, בגד שקטן כבר על הילד וכד'. בסופו של יום אנו אוספים את כל הפחים ומפנים לפח הגדול מחוץ לבית. הפחים בבית נקיים אך תוך דקות יתמלאו שוב, ושוב אנו נוציא פסולת מספת החוצה. לרגע חשבנו שהכל נקי אך שוב... שאריות האוכל תגענה לפח יחד עם הטיטה שכתב הילד לעבודת הכיתה שלו והכמות הולכת וגדלה.

לעיתים נדמה לנו כי הנה הכל נקי והפסולת נעלמה, אך היא לא נעלמה היא רק עברה מקום. הפסולת עדיין קיימת ובכמויות גדולות. בעבר הרחוק השתמשו יותר בחומרים טבעיים, אבנים, עצים, קונכיית וכד'. בעולם המודרני אנו מייצרים חומרים חדשים שאינם נמצאים בטבע ואינם מתכלים או שניתן לעשות עימם שימוש נוסף. הפסולת שנאספת מפונית לאתרי הטמנה - אתרים בהם יש "בור" גדול לתוכו שופכים את הפסולת, עליה אדמה ועליה שוב פסולת. כך מטמינים/מחביאים את הפסולת מלבד האנרגיות שאנו משקיעים בפינוי הפסולת מהבתים, אנרגיה רבה מושקעת בטיפול בסילוקם. כמו כן נגרמים זיהום האוויר וזיהום מי תהום ומתפתח מחסור בשטחי הטמנה ראויים. האם התהליך לא ייגמר לעולם?

אז מה אנחנו יכולים לעשות?

ראשית, אנו יכולים לנסות לייצר פחות פסולת. כמו כן, ניתן לנסות לעשות בחלק מהפסולת שימוש נוסף (כדוגמת הקומפוסט). דרך נוספת למזער כמויות הפסולת היא להפריד פסולת (נייר, בקבוקים, פלסטיק, בדים-בגדים, קרטונים וכו') ולהעביר למיחזור. הגדלת נפח הפסולת הממוחזרת מקטינה גם את ההוצאה על פינוי אשפה וגזם.

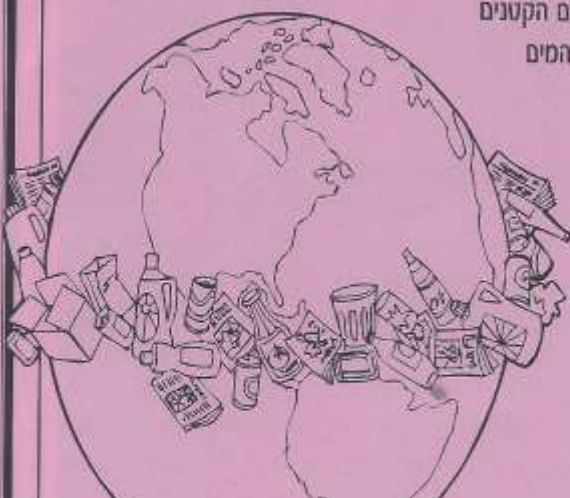
מיחזור לא גוזל יותר מדי זמן ומחזיר לטבע מהמעט שאנו לוקחים ממנו.

בועד המקומי מנסים לעשות למען איכות הסביבה, הסביבה הקרובה והרחוקה לנו: הצבנו מיכלי מיחזור לעיתונים וקרטונים סמוך לצרכנייה. את הקרטונים יש לקפל ולהכניסם דרך הפתח העליון של המיכל. תושבים אשר מניחים קרטונים ליד פחי האשפה מתבקשים להעבירם למיכל הקרטונים, חבל שהקרטונים האלה ילכו לאתרי ההטמנה כשניתן לעשות בהם שימוש נוסף וכך לעזור לעצמנו. בקבוקים - מיכל הבקבוקים מוצב גם הוא ליד הצרכנייה. לתשומת לבכם, בקבוקים גדולים אינם נכנסים למיכל. נעשית פניה לחברה המפנה שהשיבה שהנושא מטופל ובכל המיכלים המוצבים בארץ יורחבו הפתחים לאפשר הכנסת בקבוקים גדולים.

גזם - ניתן להשתמש בחלק מהגזם לשימוש נוסף - את העלים הקטנים להשאיר מתחת לשיחים אשר יהוו מעין חיפוי ובכך יקטן אידיו המים והעלים יהוו 'מזון' לאדמה.

בימים אלה נבדקת אפשרות רכישה של מכונה לגריסת גזם אשר תקטין את כמות הגזם המפונת יחד עם אפשרות לשימוש חוזר בגזם הגרוס כקומפוסט. המכונה תטפל בגזם קל בלבד ולא בפסולת קשה אחרת (דוגמת קלקרים, ריהוט, מתכות וכו').

הפסולת שתותר ולא ניתן יהיה לעשות בה שימוש תפונה למרכזי הפינוי שבמושב אשר יפזרו פעמיים בשבוע לאתרי ההטמנה ע"י קבלני הגזם.



בית הספר בצופית - סקירת השתלשלות

כתבה: ליליק זקס

בשנה וחצי האחרונות עלה לסדר היום הציבורי הרעיון שבית הספר במושב יהרס ובמקומו תמסור צופית אדמות נוספות ועליז תבנה המועצה האזורית בית ספר אזורי חדש. הרעיון עבר גלגולים שונים ועורר התנגדויות מצד חברי המושב והתושבים. ביום שני ד' כסלו תשס"ט, 01/12/2008, בפגישה שהתקיימה במועצה האזורית בין חברי ועד האגודה (הלל בן עזר, יו"ר וערן בק וארבעה חברים נוספים שהוזמנו ע"י ועד האגודה להשתתף באותה פגישה), סוכם כי הנושא יורד מסדר היום. לקראת הפגישה עם ראש המועצה זוסמן דני ברכה, כרמלה זק, יוסי שוב ואני כדי לקבל הסבר על עמדת הוועד ולגבש דרך מוסכמת להורדת הנושא והרעיון מסדר היום. סוכם כי יו"ר הוועד ישלח מכתב לראש המועצה ובו תובהר עמדת הוועד בו הוא דוחה את ההצעה שגשלה ע"י ראש המועצה. סוכם כי נגיע לפגישה עם ראש המועצה ונביע את עמדת המושב ברוח זו. מכיון שלא ידענו מי עוד זוסמן לפגישה והיה ידוע כי לפחות שני נציגים משני מושבים אחרים הזמנו, כנראה על תקן ועדת עד הוק, נציג של חגור ונציג של נווה יסין, העליתי בכתב את השלבים של ההתנהלויות הקשורות בבית הספר במושב ולהלן אביא את הדברים שכתבתי.

למשתתפי הפגישה בענין ביה"ס בצופית - סקום הפגישה - מועצה אזורית דרום השרון

נושא ביה"ס האזורי בצופית נמצא על סדר היום של המועצה האזורית כ-7 שנים. הצעות שונות שהוצעו ו/או שנדחו בע"פ בין נציגי המושב ויו"ר המועצה האזורית לא התממשו ולא זה המקום והזמן לברר את הסיבות. לפני כשנה ורבע, הועלתה לחלל האוויר והאווירה במושב, הצעה לפיה תהרוס המועצה האזורית את ביה"ס ותמכור את השטח כרכוש נדל"ני עם תכנית בניה של בין 12-15 יחידות דיור כדי לממן בית ספר חדש שיוקם על שטחים של מושב צופית (בהנחה שהמושב יקצה לכך שטחים). (כאן המקום להזכיר כי שטח בית הספר נמצא במרכז המושב. הוא הוקם ע"י חברי מושב צופית ובמשך הזמן הורחב ותוחזק ע"י המושבים השכנים - גן חיים ושדה ורבורג ולאחר מכן הצטרפו גם ירחיב וחגור). לפני עשרים וכמה שנים הועבר בית הספר לרשות המועצה האזורית. לפני שנה, דחתה האסיפה הכללית של חברי צופית ברוב מוחלט את ההצעה להרוס את בית הספר ו/או לתת אדמה בנוסף או אחרת למטרת בניית בית ספר אזורי.

ראש המועצה האזורית, ד"ר דלגו, כינס אסיפה רבת משתתפים ובה הכריז כי אין בכוננתו למכור את היד לאף אחד וכי אין בכוננתו ללכת נגד רצון החברים.

כעבור כחודשיים, נמסר באסיפה כללית אחרת, באופן בלתי רשמי, כי לראש המועצה יש הצעה לפיה יוחזר שטח בית הספר למושב ובתמורה הוא מעוניין בשטח אחר כדי לבנות בית ספר חדש והמימון יבוא מ"חלון הזדמנויות" שנפתח. באוגוסט 2008, בפגישה דומה לזו של היום (1.12.08) סוכם כי ההצעה של ראש המועצה תעלה בכתב כדי שניתן יהיה לבדוק במה הדברים אמורים.

ההצעה אכן נכתבה ולפיה אין מדובר בהחזרת השטח לידי המושב אלא באפשרות של רשות שימוש באחד המבנים של ביה"ס לצרכים מוניציפאליים ודומיהם של המושב. ההצעה לא התקבלה ברמה של הוועד ונדחתה בשתיקה. זו אולי הסיבה שראש המועצה פירש את השתיקה כהסכמה ולכן נקראנו היום לפגישה שנושאה הוא בית הספר החדש בצופית. למען הסר ספק הרינו מודיעים בזאת כי נציגי צופית בפגישה זו כאן והיום חוזרים ודוחים את הרעיון לשינוי ייעוד שטח ביה"ס הקיים וכן מבהירים בזאת כי החלטת האסיפה מלפני שנה, שרירה וקיימת. כפי שאנו רואים את הדברים אין צורך בהקמת בית ספר חדש.

ברצוננו להבהיר כי באסיפה הכללית הועלתה נקודה חשובה לפיה אנו רואים ברכיב קיומו של בית ספר קטן, ערך חינוכי-קהילתי, השקפה הנתמכת על ידי מחקרים חינוכיים. לפיהם גודל אופטימלי של בית ספר יסודי (6-12) הוא בין 300 ל-400 תלמידים. אנו מסכימים כי נכון להיות יש מצוקת דיור בביה"ס אבל הפתרון אינו בבניית בית ספר חדש ולא במסירת אדמות נוספות של צופית למועצה האזורית, אלא בשיפוץ והתאמה של המבנים וחצר ביה"ס. אנו רואים בבית הספר הקיים נכס הסטורי קהילתי וחברתי שצריך להישאר ככזה.



נוער גנ"צ

פרוייקט המצווה של גן חיים - צופית

כתבה: הגר אלמגור-זכססן



רבות כבר נאמר על הנוער של היום והרבה מהנאמר מדאיג. ילדים אדישים ללא דחיית סיפוקים, פחות ערכיים ויותר מתוכנתים. יותר מתוחכמים אך עם זאת רדודים' ועוד ועוד. אני מזמינה אתכם בכתבה זו להתעודד במקצת כי לדעתי ומניסיוני לא אבדה תקוותינו...

במושבים גן חיים וצופית יזמו פרויקט מיוחד המיועד לבני ובנות המצווה (ילדי שכבת ז') של המושבים ובו עברנו עם הילדים מס' משימות לאורך השנה כאשר כל משימה נשאה אופי שונה וענתה על מטרה מסוימת. 20 חניכים בשנה שעברה בשכבה ז' יצאו לדרך עם מוטיבציה גדולה ומשימתיות רבה והקדישו את עצמם לפרוייקט, התנדבו לכל המשימות ועמדו בגבורה גם במורכבות שבהן. השנה ישתתפו בפרוייקט 13 חניכים.

אתאר מעט את המשימות:

טקס השבעה במצדה

המשימה הראשונה החלה בשעת לילה מאוחרת, יצענו ילדים בליווי הורים בלילה שבין שישי לשבת באוטובוס למצדה. טיפסנו עם שחר, צפינו בזריחה ממרומי המצדה, אחרי הדרכה בפסגת ההר ערכנו טקס מרגש בבית הכנסת, בו הצגנו את הפרוייקט והחניכים חתמו על מגילה המחייבת אותם להתמיד במשימות הפרוייקט.



מה אני רוצה להיות כשאהיה גדול?

משימה זו עסקה בשאיפות הילדים ומה הם חולמים להיות כשהיו גדולים. המשימה כללה **טיול אופניים** ברחבי גן חיים וצופית ומפגש עם ארבעה אנשים שונים שפתחו בפנינו את ביתם ואת ליבם וסיפרו לנו איך הגיעו לאן שהגיעו ואיך הגשימו את חלומותיהם. כהכנה לפעילות רשמו הילדים את חלומותיהם - היכן הם רואים את עצמם בעוד 20-30 שנה - במעטפות אותן הפקדנו בתיבת עץ. את המעטפות הבטחנו לשלוח אליהם בעוד כ-15 שנה.

פסלים טיבטיים לשני המושבים

במשימה זו יצרנו **שני פסלים** שמוקמו בגן חיים ובצופית בשיתוף עם האמן **ניצן אבידור**, שפעל בהתנדבות ובסבלנות. הילדים חדורי מוטיבציה עמלו על יצירה משותפת המייצגת כל ילד בנפרד אך גם את הקבוצה בכללותה. התוצאה היתה צבעונית, מקורית ומיוחדת. הפסלים מורכבים ממספר פעמוני רוח ואני מזמינה את כל מי שחולף במקרה או לא במקרה באזור לבוא ולצלצל בפעמונים ולהתרגש מהצילימים.

חבילות לחיילים בודדים

במשימת מצווה זו החלטנו להשקיע (איך לא?) בחיילים! כשתופעת ההשתמטות משירות צבאי צוברת תאוצה בצורה מבהילה, אנו עומדים מנגד והמומים מהמגמה ולכן לקחנו על עצמנו יוזמה... החלטנו להשקיע בחיילים **הבודדים**. יצרנו קשר עם מרכז קליטה בכפר סבא, המאכלס חיילים בודדים שרובם משרתים במערך הלוחם ולכולם אין משפחות בארץ. הרגשנו שזו חובה וזכות גדולה לשמח אותם בחג בחבילות המלאות בכל טוב בתוספת מכתב אישי לכל חייל מכל אחד ואחת מבני/בנות המצווה שלנו. החבילות נשלחו לבסיסי החיילים.

עבודת לילה

במשימת מצווה זו יצאנו עם ילדי בר המצווה **ללילה לבן של עבודה**. המטרה - ללמוד להעריך עבודה קשה עם דגש על כוח המתבצעת כשכולם ישנים...

כדי להיכנס לאווירה הלילית התחלנו בצפייה בסרט בהצגה שנייה בקולנוע. אחר כך נסענו לראשון לציון למפעל של "ידיעות אחרונות" וצפינו בעניין רב בגלגולו של עיתון ובדרך ייצורו. למדנו על ההסטוריה של ידיעות וגם על ההיסטוריה הכרוכה בהשגת הכתבות שאנו קוראים מדי יום בעיתון.

לאחר מכן התחלנו לעבוד. ובמה עבדנו?

- הכנת מאפים במאפייה.
 - עבודת ניירת במחלקת טיפול נמרץ בבית חולים.
 - אריות עיתונים וסידורם באזורים שונים
 - שמירה וסיוע במושבים צופית וגן חיים עם רכבי השמירה.
- חזרנו הביתה בשש בבוקר תשושים אך מרוצים.

שכנות טובה עם ילדי טירה

במשימת מצווה זו קיימנו שני מפגשים של ילדי בר המצווה שלנו עם ילדי שכבת ז' של טירה. 20 ילדים שלנו, 20 ילדים שלהם בשני מפגשים נטולי פוליטיקה, מלאי תכנים ומעוררי תקווה. המפגש הראשון נמשך כחצי יום והתקיים בבית העם שבמושב הילדים. היו בתחילה נבוכים ונרגשים ליום פעילות. המפגש החל בהיכרות וביבוש. אחר כך עברנו לסדנא העוסקת בהוות וסדנא נוספת שעסקה בחלומות ולבסוף סיימנו בארוחה משותפת שכללה מאכלים אותנטיים של כל ילד וילד. המפגש השני התקיים בטירה וכלל הכנת מסכות גבס. ילד שלנו מול ילד מטירה. שעתיים של הכנת מסכות גבס האחד לשני. לאחר מכן הכנת השלטים. האחד לטירה והשני למושבים שלנו. העיצוב של השלט והנוסח שלו היו החלטה משותפת של הילדים.

שני המפגשים תועדו על ידי **איתן ריקליס** בצילומים מדהימים של הילדים. נקודת המוצא היתה מפגש שמטרתו **שכנות טובה**. מרחק נסיעה כה קצר אך עם זאת עולם אחר לגמרי. תרבות אחרת. מנהגים אחרים אבל גם לא מעט דברים משותפים ובמרכזם הילדים שניכר עליהם כי הם עדיין נקיים מדעות קדומות. הילדים גרמו לנו להאמין שאם יש תקווה להידברות ושכנות טובה היא תבוא ודאי מהדור הצעיר ושגם מפגש כזה שהוא אמנם טיפה בים, יוצר גלים ומעגלים.

יום הישרדות בת"א

במשימת מצווה זו נסענו עם החניכים ליום הישרדות בת"א. קמנו בבוקר ובמקום ללכת לבית הספר, נשלחו להם 28 חניכים עצמאית ברכבת לת"א. ההתרגשות היתה בשיאה. יום שלם של ניווט והתמצאות בעיר הגדולה ללא ליווי מבוגרים.

אנחנו, הגדולים, ישבנו בחמ"ל בעיר ונתנו הוראות לחניכים באמצעות הודעות לפלאפון. אז איפה היינו ומה עשינו? קצת מהמשימות שניתנו לחניכים: ביקור בקריה - בחדר ראש הממשלה, במוזיאון תל אביב לאמנות, בכיכר רבין חיפשו את הפסל של תומרקין ואת האנדרטה לזכרו של יצחק רבין, נחל בנימין, רחוב ביאליק - למצוא בית בסגנון הבאוהאוס, לצלם את הבית של ביאליק ולשיר כמה משיריו, למצוא בבית קברות טרומפלדור את הקברים של: חיים נחמן ביאליק, מאיר דיזנגוף ועוד, אח"כ יפו העתיקה, מציאת גשר המשאלות, שם הביעו החניכים את משאלות ליבם, קינחנו במסעדה ומשם ברכבת חזרה הביתה. הילדים למדו המון על העיר במשך היום, על ההיסטוריה שלה, מוקדי התרבות שבה, האישים החשובים הקשורים אליה, הרחובות השונים.

טיול אתגר - יומיים

משימה זו פללה טיול אתגר שנמשך יומיים באיזור רמת הגולן. הטיול נקרא טיול אתגר גם בגלל שהיה מלא באטרקציות אתגריות וכן בגלל שאת כל ההדרכות בטיול העבירו החניכים בעצמם. זה היה טיול ראשון שהחניכים הובילו את כל מהלכיו, מהדרכה על הדרוזים ועד ערב חברתי וארוחת ערב. הכל נעשה על ידי החניכים. כל חניך קיבל משימה כשבוע לפני הטיול שאותה היה צריך להעביר לחבריו. ההדרכות היו רבות ומגוונות אך הורגש באוויר שהטיול הוא שלהם, ומה שיעשו זה מה שיהיה. אני התרגשתי באופן אישי לשמוע הדרכה גם מחניכים שמעולם לא דמיינתי שיעשו זאת.

מופע סיום פרויקט מצווה

במשימה זו החניכים התמודדו עם מופע לסיכום הפרויקט והנחלתו לדורות הבאים. הערב כלל טקס קצר, מופע של חניכי הפרויקט, תמונות מהשנה והעברת השרביט לצעירים הנכנסים לפרויקט. הערב כולו, על כל קטעיו, נכתב והועבר על ידי החניכים.

ובנימה אופטימית זו, כבר כמה שנים אני עובדת בתחום החינוך הבלתי פורמאלי וסודעת לקשיים ולתסכולים הרבים הכרוכים בעבודה זו. עבודת החינוך היא סייזיפית, לא מתגמלת ומאוד תהליכית. אך עם זאת ההצלחות הקטנות והגדולות מעניקות משמעות וסיפוק רב ודאי יותר מהרבה עבודות אחרות. בסופו של יום הילדים הם הסיבה שבגללה אתם (ההורים) מתעוררים כל בוקר. בשנה שחלפה חניכי ד' נתנו לנו סיבה טובה לקום בבוקר. נתנו לנו סיבה טובה לחייך ולהאמין בטוב. נתנו לי סיבה טובה להמשיך בעבודה הזו שכפי שצינתי קודם יכולה להיות די אכזרית. הפרויקט הזה נגע בערכים הכי חשובים לנו כתנועה והצליח ליצור קבוצה מגובשת, סיוחדת ובוגרת של חניכים שנמצאים בשיאו של גיל ההתבגרות הקשה והמאתגר.

הפרויקט לא היה יוצא לפועל בלי ההורים המסורים של החניכים, שלקחו על עצמם משימות רבות ומגוונות והיו שם לאורך כל הדרך. תודה על שיתוף הפעולה כבר מהתחלה. זו היתה חוויה נפלאה לעבוד עם כל אחד ואחת סכן ותודה על ההשקעה העצומה. לעדי לרנר היקרה, תודה על מה שאת ועל מה שהיית בעבורי ובעבור החניכים.

נאחל הצלחה לדור הבא, חניכי ד' החדשים, שבמהרה בימינו ימשיכו את המסורת המקסימה שהתחלנו בשנה שעברה.



תקציר ראיון עם דני ברכה בתום 15 שנים במליאת המועצה

כתבה: ליליק זקס

בתום 15 שנה בהן היה נציג המליאה במועצה האזורית, ביקשנו לשמוע מדני על התפקיד ועל פעילותו במסגרת זו. כיצד נבחר נציג המושב למליאה? מה יכולת ההשפעה שלו, על מי או על מה? כיצד, אם בכלל, מתאפשר לו לייצג את האינטרסים של המושב? כיצד נבחרים חברי המליאה לוועדות השונות? כיצד מתקבלות החלטות? קשה לסקר פעילות רבת שנים כמו זו ועוד יותר קשה לתמצת אותה. אך יחד עם זאת, חשוב להביאה לידיעת הציבור ובכתבה זו נביא את עיקריה.



מאז הקמת הוועדים המקומיים, בעקבות הרחבת המושבים, נבחרים חברי המליאה ע"י כל התושבים לעומת דרכים שהיו נהוגות בעבר לפיהן נבחרו הנציגים ע"י הוועדים או באסיפה הכללית. המועצה האזורית היא הגוף המוניציפלי של 20 מושבים, 8 קיבוצים, 3 ישובים קהילתיים (ביניהם צור יצחק שעדיין אין לו נציגות במליאה) המאצילה סמכויות לוועדים המקומיים. סה"כ במליאה 34 המייצגים 30 היישובים.

ראש המועצה נבחר ע"י כל תושבי המועצה האזורית ועמו נציגי היישובים כאשר פרט לו ולסגנו כולם ממלאים את תפקידם בהתנדבות. חברי המליאה נפגשים אחת לחודש בישיבת מליאה. הם משמשים גם בוועדות ו/או בוועדות "אד הוק" לעניין ספציפי. ראש המועצה בוחר ומשבץ את חברי המליאה לוועדות השונות לפי שיקוליו ומעלה את השמות לאישור המליאה.

בחלק מהמקרים משובץ חבר מליאה לוועדה שלא דווקא תואמת את קישוריו אבל הולמת, כך נראה, את שיקולי ראש המועצה.

באותה דרך נבחרים חברי ההנהלה הסוציאלית של המועצה שהחלטותיה מובאות לאישור המליאה. הרכב הוועדות מתפרסם לציבור התושבים במועצה באמצעות פרסומיה. חברי המליאה הם הדיקטורים מטעם הציבור ומקבלי ההחלטות עבורו.

'כמו בכל תפקיד שבו אתה נדרש לייצג גוף ציבורי יש פיצול אישיות מסוים בתפקיד, מצד אחד אתה מייצג את המושב ומצד שני צריך לראות את טובת כלל תושבי המועצה וצרכיה. במקרה שלי השתדלתי לייצג את המושב אבל גם להתחשב בטובת כלל התושבים'.

חשוב ורצוי שחבר מליאה המתפקד בוועדת משנה יהיה בקיא בתחום בו הוא עוסק ושהנושא יהיה קרוב לליבו.

'בקדנציה הראשונה של מוטי דלג'ו שובצתי לוועדת משנה של חינוך למרות שלא היה לי קישורים לתפקיד והוא גם לא עניין אותי במיוחד. בהמשך צורפתי לוועדת המכרזים וב-12 שנה האחרונות הייתי חבר בוועדת משנה - לבנין ערים'. התפקיד מצריך ידע והכרת החוקים והשלכות שונות וכדי להיות בקיא למד ב'אוניברסיטה הפתוחה' קורס שהקנה לו ידע עם תעודה בכלל הקשור למיסוי והשבחות שתרם לו יותר מאוחר גם בניהול פרויקט הרחבת המושב (ב-98) שעשה בהתנדבות.

ועדת המשנה לבנין ערים היא החשובה ביותר מבין ועדות המשנה. בעבר (כאשר היו 22 נציגים) כיהנו מחצית מחברי המליאה בוועדה זו ומחציתם בהנהלה. אולם בשנים האחרונות, עם צירופם של ישובים גדולים במועצה אשר להם 2 נציגים (תוצאה של מספר התושבים) ומספר חברי המליאה גדל ל-32 ניתנה הוראה ממשרד הפנים, לצמצם את מספר הנציגים בהנהלה בוועדת משנה זו





ל-7 בלבד, בנוסף לז'ור ולסגנון כדי למנוע סרבול.
חברי המליאה נדרשים לאשר הצעות והחלטות הקשורות בכלל היישובים - פיתוח, בינוי, מיסי ארנונה ועוד.

הגנתונים מובאים אמנם לידיעתם לפני הישיבות אך לעיתים רק במועד קרוב לישיבה בה עליהם להכריע ולא תמיד יש בידיהם את היכולת להיות מעודכנים בהחלטות שהם מקבלים או נדרשים לאשר. באופן מעשי יכולת ההתנגדות או דחייה של החלטה שמציג ראש המועצה לאישור, מועטה ביותר וזאת כיוון שהיא תלויה בדרך שבה מציג ראש המועצה את הנשוא. לראש המועצה יש שיטות משלו, שכולן דמוקרטיות וחוקיות להעביר את ההחלטות וגם אם יש התנגדות מאיזשהו כיוון הוא מצליח להחליטה או לנטרל אותה כי נציגי המליאה אינם מעוניינים ליצור מתחים שאולי יפגעו בהם או ביישוב שלהם, בנושא אחר שהם מעוניינים בתמיכתו של ראש המועצה.
ינושא התב"רים (תקציב בלתי רגיל) הוא דוגמה לשליטה של המועצה ביישובים ונציגיהם. התב"רים הם החמסץ של היישובים במועצה האזורית. ללא תב"רים - כספים לפיתוח - אין היישובים יכולים לפתח תשתיות, מבני ציבור ואף לקיים אירועים שונים.

כספי הפיתוח מצטברים ממענקים המועברים ממשרדי הממשלה, מקנסות שהמועצה גובה ומגביית ארנונה. חלוקת התב"רים התבצעה במשך שנים לא מעטות ללא אמות מידה אובייקטיביות או לפחות לא כאלה שניתן היה לראותן ככאלה.
דחפתי לכך שיקבעו קריטריונים לפיהם יוחלט למי ומתי יחולקו התב"רים. ואכן בחמש-שש השנים האחרונות יש קריטריונים לחלוקה ואלה ארבעת העיקריים:
מצב סוציאקומוני של היישוב;
מספר התושבים;
תשלום ארנונה סדיר;
שיקול דעת יושב ראש המועצה האזורית - כ 15-20%.
יעל הסעיף השלישי התקשתי וטענתי כי לא יתכן שמושב שאינו עומד בהתחייבות תשלומי הארנונה יהנה מכספי פיתוח שחלק מגיע משם ודעתי התקבלה.

התעניינו בשאלה - האם ומה מידת ההשפעה של חברי המליאה על המהלכים של ראש המועצה.
מתברר כי בעקרון יכולים חברי המליאה להתארגן כקבוצה המייצגת אינטרס מסוים בניגוד לדעת יושב ראש המועצה ו/או הצוות העובד איתו (גזבר, הסגן, יועץ משפטי וכד') אבל בפועל הוא מציג בעיה ונתונים שאין לחברי המליאה אפשרות מעשית לבדוק אותם.



בתשובה לשאלה ענה דני כי בכל מקרה שביקש נתונים מעובדי המועצה האזורית הוא קיבל. אם יש נתונים ועובדות נסתרות, אין אפשרות לחבר מליאה לדעת בזמן שבו משא נדון דרך התנהלות זו הדורשת מצד אחד שעות רבות של עבודה התנדבותית ומצד שני יכולת ההשפעה מועטה ביותר היא מתסכלת למדי. עם זאת יש לציין שהמועצה מסיימת מזה למעלה מעשור ברציפות ביציון לשבח על עובדת היותה מאוזנת תקציבית ועל כך מקבלת פרסים.

וכאן התבקשה השאלה - אם כך, מה מניע אותך להשקיע מזמון הפרטי כל כך הרבה למען עבודה ציבורית?
"חידק" עונה דני בחיך ספק מתוצל ספק ביישני, חידק הוא הכח המניע, הדריב, אשר למרות העובדה שעבודה ציבורית-התנדבותית אינה מתגמלת ב'תודה' ופעמים רבות גורמת לאנשים להשמיץ אותך, יש בה עניין וצורך לנסות להיות בעניינים ולהשפיע.

ולמי שלא יודע או שכן, הרי רשימת ארגונים נוספים שדני משמש בהם כנציג המושב: ארגון הקניות ובתוכו בית האריזה לפרחים - פרחי השרון; נציג המושב בתנועת המושבים ובשנים האחרונות גם בוועדת משנה להדרכה ועצות למושבים בנושא ההפרדה בין ועד האגודה לוועד המקומי ובאחרות.



בעבר כשהיה חלק מוועד ההנהלה של המושב היתה זרימת מידע הדדית בין הוועד לבין נציגי המושב. גם בתקופת כהונת הוועד בראשות מיכה דנציגר, היה עדכון שוטף של התחומים שיש לאגודה עניין בהם ולהחלטות המתקבלות בארגונים הללו הטגעות למשאבים כספיים. ועד האגודה הנוכחי, למרות פניה יוזמה ונכונות לעדכן את חבריו בתחומים האלה, לא גילה התעניינות וגם לא העביר הנחיות לגבי עמדות שיש או רצוי לנקוט בפני המערכות הארגוניות מחוץ למושב.

כפועל יוצא מכך פועל דני בייצגו את המושב כאילו הוא סייג את עצמו וחושב על טובת המושב כאילו זה היה שלו. לאחרונה התקבלה החלטה על פירוק ארגון הקניות ויש לכך לא מעט השלכות אשר מן הראוי היה ליידע לא רק את הוועד אלא גם את כלל חברי האגודה באסיפה כללית.

בתום 15 שנות חברות במליאה החליט להפסיק פעילות זו. ההחלטה נבעת מן מהתסכול על היחס בין ההשקעה לבין מידת ההשפעה וכן מלחץ משפחתי הקורא לו להפגת את מרצו ולעשות לביתו.

מערכת "עלי צופית" מצאה לנכון להציג מעין סיכום של חמש עשרה שנות פעילותו האינטנסיבית גם כדי להודות לדני על פעילותו רבת השנים במליאה ובייצוג המושב וגם כדי להשתמש בהזדמנות זו על מנת להרחיב את ידיעת הציבור על עבודתם ההתנדבותית של נציגי היישובים במליאה. נראה כי יש חשיבות רבה להחלפת מידע רציף בין נציגי המושב לבין שני הוועדים - ועד האגודה והוועד המקומי - ובמיוחד זה האחרון.



ראיינה וכתבה ל"עלי צופית" 5' - ליליק.
הראיון המלא כפי שהוקלט וצולם ע"י ינאי זקס נמסר לארכיון המושב.

בטחון

בתקופה האחרונה אנו עדים לגל נוסף של גניבות מרכבים חונים ונעולים או לא. ע"פ רוב מושארים תיקים ובהם חפצי ערך, בהם ניתן להבחין דרך השמשה. אני שומע את בעלי הרכבים: "רק קפצנו להוריד את הילד לק...". "עצרונו לשניה במכולת לקנות לילד סוכריה על מקל...". גם ב"קפיצה קטנה" לוקחים סיכון. בעלי הרכבים משאירים תיקים וחפצים יקרים אחרים, לא נועלים את הרכב ו"הופ", אחרי פחות מדקה חוזרים ומוצאים כי נגנב התיק ו/או כל חפץ יקר אחר. אני חוזר, מדגיש ומבקש לא להשאיר תיקים ברכב, לנעול את הרכב ורק אז לעזוב את המקום.

סוף סוף הגיע החורף. יחד עם השמחה על בוא הגשם, גם הגנבים אוהבים את רעש הגשם - זמן פעולה נוח להם.

אני מבקש מכולם לנעול את הבתים, החלונות (גם בקומה השניה - יש גם כאלה שמטפסים...). את מפתחות הרכבים יש להסתיר ואת מערכות האזעקה יש להפעיל גם כשנמצאים בבית. ולסיום - לא לשכוח: בכל פריצה, גניבה או אנשים חשודים, בכל שעות היום והלילה, בבקשה להודיע ל: **0502702707**.

טלפונים נוספים אליהם ניתן לפנות בשעות הלילה: סיוור: **0547722142**, שומר השער: **0547722143**.



אגודת המושבים של יזען ורכלסנין
בתודה מראש, תומר האזה

עמותת "אדמתי"

- ענין לכולם ולא רק לחברי האגודה -



ביום רביעי ה-17/12/08 בשעה 20:00 במועדון בגן חיים, התקיים כנס חירום בהשתתפות מר בארי הולצמן, יו"ר עמותת "אדמתי" וכן שניים מחברי הנהלת העמותה - משה ברנע מכפר סירקין ופיטו מכפר רבורג. בכנס השתתפו חברים רבים מהמושב ומהמושבים השכנים - שדה ורבורג וכן חיים, דוד אגמון מן חיים יזם את הכנס בעקבות כנס החירום שאורגן ע"י הנהלת עמותת "אדמתי".

כנס החירום של "אדמתי" נערך בעקבות המלצה של ועדה בין משרדית למועצת מינהל מקרקעי ישראל לאמץ החלטה 969 על פיה במקרה של שני יעוד בקרקע חקלאית לא ינתנו זכויות יתר לתושבים עקב השתתפות ברכישת הקרקע. עקב השקעות בפיתוח הקרקע והתשתיות ולא ילקח בחשבון ותק הישוב - כלומר, דין שינוי יעוד של ישוב בן מס' שנים זהה בזכויותיו לישוב שעלה על הקרקע לפני שמונים שנה.

בנוסף לעמדת המינהל הנ"ל קיימת החלטת משרד הפנים לגבי תמ"א 35 לספח עשרות מושבים חקלאיים וקיבוצים לערים שבקרבם. באורנו צופית וכן חיים מתוכננות להיות מסופחות לכפר-סבא. ישובים כצור-נתן ושער אפרים מתוכננים להיות מסופחים למרבית האבסורד לעיריית טייבה.

בעת הכרזת תמ"א 35 נקבע כי כל חמש שנים ניתן יהיה לעדכן/לשנות את התכנון בהתאם לצורך ולערעורים מהשטח. הנהלת עמותת "אדמתי" פועלת בהתנדבות ומעסיקה בשכר מזכיר בלבד. בנוסף מעסיקה העמותה עו"ד ושמי מקרקעין לפי הצורך. עיקר עיסוקה בנושאים הנמצאים במכנה המשותף של כלל הישובים, בנושאים אלה הגישה העמותה מספר בג"צים כנגד המדיניות הקרקעית של המינהל. עסקה רבות בפתיחת הארכיונים המצויים בקק"ל ובמינהל מקרקעי ישראל אשר עד לאחורונה פעלו לחסימת המידע בדבר זכויות החקלאים בקרקע על מנת שלא יעלה בידיהם להוכיח זכויותיהם.

בארי הולצמן, יו"ר עמותת "אדמתי" הציע להנהלות הישובים ולשאר הנוכחים במפגש להגיש בהקדם תביעות משפטיות כנגד מינהל מקרקעי ישראל והקק"ל אודות זכויותיהם בקרקע ונגד השינויים אותם מכניס המינהל בדרכי רמייה בחוזים ההיסטוריים של הישובים ושל החקלאיים אשר חכרו ראשונים את הקרקע.

כמו כן הומלץ לישובים המיועדים להיות מסופחים ע"פ תכנית תמ"א-35 לערים הסמוכות להאבק בשיתוף עם המועצות האזוריות כנגד הגזרה אשר משמעותה חיסולם כישובים חקלאיים והפיכתם לשכונות עירוניות. ואכן, צופית אשר ע"פ התוכנית הומלץ כי תהיה מסופחת לכפר סבא, הגישה כבר לפני כארבע שנים, במשותף עם המועצה האזורית התנגדות להמלצה.

נראה כי יש לכולנו עניין להמשיך לשמר את צורת החיים המשלבת חקלאות וחיי חברה של קהילה קטנה עם תמיכה ועזרה של המועצה האזורית.

השתיות ופיתוח

● בניית מועדון התרבות הסתיימה והוא נחנך בחודש ספטמבר בהשתתפות תושבים רבים ובנוכחות יושב ראש המועצה האזורית מוטי דלג'ו שדחף להקמתו, יחד עם נציגי מועצה נוספים.

פיתוח אזור המועדון הושלם לרווחת התושבים ובמקום הוקם גם גן שעשועים קטן, מגרשי פטאנק, משטח בטון למשחק קלאס, פסלים סביבתיים: פעמוני רוח - נוצר ע"י בני המצווה של גביצ' וגלובוס המואר בלילה. את הגלובוס עיצבה האמנית ליאורה רייזמן במסגרת תערוכת הגלובוסים בשרד רחטילד בת"א. הוא נתרם באסצעות הרכישה והתרומה של תמי גלילי.

ראוי לציין כי להקמת המבנה היו שותפים החל משלב הרעיון, התכנון וההקמה, חברים ממועד המושב עוד מהתקופה שהייתה זהות ועדים (בה טיפל ועד האגודה גם בעניינים המוניציפאליים), נציגי המושב במליאה, חברי הוועד המקומי המכהן וכמובן המועצה האזורית שריכזה את התהליך.

באירוע הפתיחה הוצגה תערוכה של אמנים תושבי המקום שהציגו עבודות מרשימות ביותר מתחומים מגוונים, קביעת המזוזה ע"י אריה אבן, ברכות הופעות של ילדי הגנים, חברות הזמר של המושב בניצוחה של סרינה והופעה של להקת שרימבה. האירוע התקיים בסיועה של מנהלת מחלקת התרבות של המועצה, הגב' גלי קליין.



המועדון משמש אכסניה לפעילות מגוונת: התעמלות נשים, דרמה, חוג זמר, יוגה, אנגלית. במבנה הוקצה מקום להקמת ארכיון. במהלך החודשים פברואר-מרץ תוקם במבנה ספרייה חדשה. במקום מתוכננת פעילויות נוספות לרווחת תושבי המושב. בית הכנסת יעברו במהלך החודשים הקרובים, לאחר ביצוע שינויים קלים, למקום המיועד לו.

● **אנדרטת השואה** - שופצה והורחבה, שביל מרחובהאילנות הוקם יחד עם גלעד לזכר קורבנות הנאצים, שהוצב בקדמת השביל.

● נסללה **מדרכה מרחוב המשעול**.

● **הקומביין** שהוצב בחורשה אשר ברחוה האילנות, בצמוד לגן הילדים, נתרם ע"י **אורי רבינוביץ**. הקומביין שימש במשך שנים רבות לאיסוף תפוחי אדמה, ובערוב ימיו נצבע ע"י **אריה לשץ**, שגם גידר סביבו למנוע טיפוס ללא השגחה.



60 שניות על תרבות



מספר אירועים התקיימו בחג החנוכה:

הילדים הוזמנו להדלקת נר שלישי בבית העם, יחד עם הופעתו של רונן אדרי - **"פרופסור דע מדע"** - ניסויים מדעיים לחג החנוכה.

המבוגרים הוזמנו **להרצאתו המרתקת של דן דן בולוטין** שהזמין אותנו להציג על מסעו המסעיר לאנטרטיקה: זוג הזרים עם פעוטות ומספר מועט של חברים יצאו לכבוש את אנטרטיקה. ההרצאה המאלפת לוותה בשיקופיות מדהימות ובסרט קצר והתקיימה במועדון החדש.

בנר החמישי יצאו משפחות עם ילדים (מעל גיל 10) ל**טיול חנוכיות ברובע היהודי בירושלים**, בהדרכתה של אסתר פז. טיילו ברחובות הרובע ואף הוזמנו להדלקת נרות באחד הבתים. סיימו בכותל המערבי עייפים, קפואים ומרוצים. ביום שבת, נר שביעי, יצאנו **למצעד לפידים** יחד עם מער גנ"צ. השנה התקיים המצעד בגן חיים.

ביום שלישי ה-6.1.09 החלה **סדרת הצגות הילדים**, כמדי שנה בבית העם. הפעם פתחנו בהצגה "לא סתם סיפור". ניתן לרכוש כרטיסי מגוי במזכירות או אצל יעל זלטיץ. פרטים על ההצגות בעלונים המיוחדים, במידעון האתר של המושב ובלוחות המודעות.

ביום שבת, 7 לפברואר 2009,
תתקיים צעדת ט"ו בשבט המסורתית ופעילות
פרטים בלוחות המודעות ובאתר... כולם מוזמנים!



ארכיון המושב - צעדים ראשונים

ארכיון המושב צועד את צעדיו הראשונים. אנו, צוות הארכיון שמחים לעדכן את התושבים במטרות ובפעילויות שעל סדר יומנו.

הארכיון התמקם במסעדה התרבות, נרכש ציוד מתאים ובימים אלה מושלמות העבודות בסביבת העבודה המוקדשת לכך.

מטרת הארכיון היא לאגור ולשמר את התעודות והמסמכים מראשית הקמת היישוב ולאורך השנים בדרך שתאפשר לציבור - מבוגרים וילדים ללמוד ולחקור את העבר.

הטיפול בארכיון ובתיעוד דורש עבודה רבה ואחריות עבודת האיסוף, הסיון, התיקוף, הרישום והכיתוב נעשות ע"י מתנדבים.



החומר הנאסף כולל עדיין מעט פריטים אבל המגוון רחב:

1. פרוטוקולים ומסמכים
2. מפות
3. קלטות המתעדות טקסים ואירועים, ראיונות, רבי שיח
4. תמונות
5. ספרים שיש להם רלוונטיות להתיישבות

* הארכיון יטפל בנושאים מגוונים וביניהם: חינוך (מוסדות חינוך ומוערי), תרבות והווי, כלכלה ומשק, בטחון, מבני ציבור, כוונתנו לשמש אכסניה גם לתיקים אישיים ומשפחתיים.

נשמח לקבל: תעודות, מסמכים, סיפורים אישיים בכתב ו/או בקלטות.

כמו כן יש מקום נרחב להשתתפות מתנדבים בפעילויות הארכיון - בסריקת תמונות, בהמרה של קלטות למדיה דיגיטלית, בראיונות וכתיבתם.

בהדמנות זאת אנו מבקשות להודות לועד המקומי ולועד האגודה על ההבנה והתמיכה שאפשרו הקמת האכסניה והציוד המתבקש.

שעות הפעילות במקום הן: יום ב' - 09:00-11:00 טל': 7424713.

דוא"ל הארכיון: arch2008@bezeqint.net

,כרזה

צוות הארכיון:

ליליק זקס - 050-4655899, רלה צוק רימון - 7444236, שוש עמית - 7444153

חדש באינטרנט של צופית

<http://www.tsofit.org.il/>

האתר מתעדכן באופן שוטף במדורים השונים ובנושאי היום יום, בדפי ההסטוריה, פרוטוקולים ועוד.

לתשומת לבכם:

* לאחרונה נוסף לאתר **סדר גני'צ (גן-חיים צופית)** -

לבקשת הנוער והודות ליזומה של **שחר יפה** ולתרומתו בתכנות של **אריאל יער**.



* נוספו עדויות אישיות (לפרק ז' ואחרים) מתוך ספר צופית הודות להתגייסותה של **ססדר שחר** בהקלדה.